

ಎಳೆಯರ ಅಂಗಳ

ಚಿತ್ರ: ವಿಜಯಕುಮಾರಿ ಆರ್.

ಒಂದು ಕೋಗಿಲೆ ಕಥೆ

■ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಎನ್. ಶಿವಮೊಗ್ಗ

ಮಧುರ ಕಂಠದ ಕೋಗಿಲೆ ಮರದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಒಂದು ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡ ತೊಡಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಗೀತೆ ವಿಷಾದದಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೃದಯ ಹಿಂದುವಂತಿತ್ತು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಕ್ಕರೆಯೊಂದು ಬಂತು 'ಯಾಕೆ ಕೋಗಿಲೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ನೋವಿನಿಂದ ಹಾಡುತ್ತಿರುವಿ? ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಹತಾಶೆ? ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕಾಯಿತು, ಕೋಗಿಲೆಗೆ. ತನ್ನ ನೋವನ್ನು ಕೇಳಲು ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಸಿಕ್ಕರೆಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗಿತು.

ಕೋಗಿಲೆಯ ಹತಾಶೆಗೆ ಕಾರಣ ಪಕ್ಕದ ಕಾಡಿನ ನವಿಲು. ಅದು ಸುಂದರವಾದ ನರ್ತನಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿದ್ದರೆ, ಕೋಗಿಲೆ ಇಂಪಾದ ಹಾಡಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ. ಒಮ್ಮೆ ಕೋಗಿಲೆಯ ಹಾಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ಪಾರಿವಾಳದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ನವಿಲು ತಾನು ಕೋಗಿಲೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಇಚ್ಛೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿತು. ಈ ವಿಷಯ ಪಾರಿವಾಳದ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ ಕೋಗಿಲೆಗೆ ಆನಂದವೋ ಆನಂದ. ತನ್ನ ಗಾಯನ, ನವಿಲಿನ ನೃತ್ಯ ಸೇರಿದರೆ ತಾವು ಕೀರ್ತಿಯ ಶಿಖರಕ್ಕೇರುವುದು ಖಂಡಿತ. ಹೀಗೆಲ್ಲ ಕನಸು ಕಾಣತೊಡಗಿತು. ಪರಸ್ಪರರು ನೂರಾರು ಮೈಲುಗಳ ದೂರವಿದ್ದರೂ ಪಾರಿವಾಳದ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಹಂಚಿಕೊಂಡವು.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಒಂದು ದಿನ ಕೋಗಿಲೆಯ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ನವಿಲು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ದಂಗು ಬಡಿದು ನಿಂತ ಕೋಗಿಲೆಯ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ನವಿಲು ಅಷ್ಟೇನೂ ಸಂತೋಷ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಇಡೀ ದಿನವನ್ನು ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ನವಿಲು ತನ್ನ ಕಾಡಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು.

ಹೀಗೆ ಒಂದು ಹೋದ ಮೇಲೆ ನವಿಲಿನಿಂದ ಯಾವ ಸುದ್ದಿಯೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕೋಗಿಲೆ ಪಾರಿವಾಳದ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದರೂ ನವಿಲು ನಿರುತ್ತರವಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಾರಣ ಏನು ಗೊತ್ತೇ? ಸೌಂದರ್ಯ, ನವಿಲು ತುಂಬಾ ಸುಂದರ ಪಕ್ಷಿ, ಜೊತೆಗೆ ಉತ್ತಮ ನೃತ್ಯಗಾರ. ಆದರೆ, ಕೋಗಿಲೆ ಇಂಪಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾದರೂ

ಅದರ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ, ಕುಗ್ಗು ದೇಹ ನವಿಲಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಹೀಗೆ ಅದರ ಮದುವೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮುರಿದು ಬಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಬೇಸರಗೊಂಡ ಕೋಗಿಲೆ ತಾನು ಎಂದಿಗೂ ಮದುವೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿತು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿದ ಕೊಕ್ಕರ ಹೇಳಿತು. 'ಪ್ರಿಯ ಕೋಗಿಲೆಯೇ, ವಿಷಯ ನೀನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಪಾಪ ನವಿಲಿಗೆ ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆ ಎದುರಾಯಿತೋ ಏನೋ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ನವಿಲಿಗಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸು. ಎಲ್ಲ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ' ಎಂದಿತು ಕೊಕ್ಕರ.

'ಇಲ್ಲ ಕೊಕ್ಕರ, ಆ ನವಿಲಿಗೆ ಸೌಂದರ್ಯದ ಹುಚ್ಚು. ಪ್ರತಿಭೆಗಿಂತ ಅದು ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮನ್ನಣೆ ನೀಡಿತು. ನಾನು ಕಪ್ಪು ಎಂದು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿತು. ಹೋಗಲಿ, ನನಗೆ ಮದುವೆಯೇ ಬೇಡ' ಎಂದು ಬಿಟ್ಟಿತು ಕೋಗಿಲೆ.

ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಗಿಲೆ ಹಾಡುವುದನ್ನು ಮರೆತು ಮೌನಿಯಾಯಿತು. ಎಲ್ಲಾ ಹಾಡು ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕೊಕ್ಕರ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಡೆ ಅರಸಿದರೂ ಅದು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಪಾಪ ಎಂಥ ಅನ್ಯಾಯ ಆಗಿ ಹೋಯಿತು. ಈ ಕೋಗಿಲೆಗೆ ಎಂದು ಕೊಕ್ಕರ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಮರುಗಿತು.

ಇದಾಗಿ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದವು. ಕೊಕ್ಕರ ದೂರದ ದೇಶಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಹೋಗತೊಡಗಿತ್ತು. ಬಹಳಷ್ಟು ದೂರ ಹಾರಾಟ ನಡೆಸಿದ ಅದು ವಿಶ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ಆ ಪುಟ್ಟ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿಯಿತು. ಅಲ್ಲೊಂದು ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಕುಡಿದು ಮರದತ್ತ ಹಾರಿದಾಗ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕೋಗಿಲೆಯ ಪರಿವಾರ ಕಾಣಿಸಿತು. ಕೋಗಿಲೆ, ಕೋಗಿಲೆಯ ಗಂಡ ಮತ್ತು ಎರಡು ಮರಿಗಳು. ಅತ್ತ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದ ಕೊಕ್ಕರ, ಕೋಗಿಲೆ ಎಂದು ಕರೆಯಿತು. ಕ್ಷಣಕಾಲ ಅವಾಕ್ಕಾದ ಕೋಗಿಲೆಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಆನಂದ ಆಚ್ಛರ್ಯ ಕಾಣಿಸಿತು. 'ಕೊಕ್ಕರ ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡದೇ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಾದವು' ಎಂದಿತು. ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿ ಇವರು ನನ್ನ ಗಂಡ, ಇವರು ಕೂಡ ಉತ್ತಮ ಹಾಡುಗಾರರು. ಇವೆರಡು ನನ್ನ ಮರಿಗಳು. ನಾವು ಇದೇ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ...' ಏನೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು ಕೋಗಿಲೆ.

ಅದರ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಕೊಕ್ಕರೆಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಗುವಿನ ಅಲೆ ತೇಲಿತು. ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು ಅದಕ್ಕೆ. ನವಿಲಿನ ಮೇಲಿನ ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಕೋಗಿಲೆಯೊಂದಿಗೆ ವಿವಾಹವಾಗಿ ನೆಮ್ಮದಿಯ ಬದುಕನ್ನು ಪಡೆದುದನ್ನು ಕಂಡು ಅದು ಮಿಷಿ ಪಟ್ಟಿತು. ■